

VELEIZDAJNIK JE OTIŠAO, VELEIZDAJA JE OSTALA

Mnogi se danas zgražavaju zbog presude suda u Haagu koji nije uspio pronaći dokaze za srpski genocid nad Hrvatima. Zapravo se ne bi trebalo zgražati nad tim Sudom, iako je činjenica da se s takvim sudovima igra međunarodna diplomatska igra i da oni često plešu po notama onih koji im daju "money".

Ipak, glavnoga krivca za naš neuspjeh ne treba tražiti među tim sudcima, nego u Hrvatskoj i to na Pantovčaku. Bivši stanovnik bivše Titove vile, na svu sreću bivši predsjednik Ivo Josipović osobno se je hvalio da je autor te optužnice. Pri tome je zaboravio da je njezin temelj napravio čovjek koji ga je naučio sve što zna o pravu, prof. dr. Zvonimir Šeparović, inače ratni ministar vanjskih poslova.

BIVŠI PREDSJEDNIK POKVARIO OPTUŽNICU

Naravno, nije rekao da je osobno pokvario najvažnije stavke pomoću kojih smo mogli promijeniti stav barem nekih sudaca. Naime, i takva "polovna" optužnica bila je dovoljan dokaz za dva od 15 sudaca koji su glasovali protiv takve presude, tj. smatrali su da je genocid postojao. Ono što je Josipović pokvario bilo je prije svega izbacivanje Crne Gore iz optužnice. Kao da razaranje Dubrovnika i okolice nije genocid. Izbacio je i dio optužnice koji se odnosi na zločine srpske vojske i paravojske prema "svojima" tj. Srbima u vrijeme "Oluje", pa je time "dodao loptu protivniku" da ta zlodjela u protutužbi pripiše hrvatskim institucijama. To je važno zato jer su

žrtve hrvatski državljani, iako su Srbi po nacionalnosti, a zločini su se dogodili u Hrvatskoj.

Ono što je najvažnije za procjenu je li postojala namjera istrebljenja "skupine" (to su u našem slučaju pretežito Hrvati u svojoj državi), trebalo je sudu predočiti cjelinu počinjenih zločina na cijelom okupiranom teritoriju uključujući tu kompletan popis mjesta zločina, medicinsku dokumentaciju koju Ministarstvo zdravstva skuplja još od 1991. godine s obzirom na broj ubijenih, njihova imena i načine ubijanja, te činjenicu jesu li zločinci neke ljude ostavili na životu ili su pobili sve koje su našli, a koji nisu mogli ili htjeli pobjeći. Također je trebalo dostaviti sve snimke (ako su ikada postojale) svih uništenih hrvatskih sela, osobito nakon što su sva postala dostupna nakon "Bljeska" i "Oluje". Trebalo je snimiti svaku kuću ponaosob.

Poseban naglasak trebalo je dati na uništene crkve i konstatirati je li pošteđena ijedna crkva na okupiranom području, čime se dokazuje vjerski i kulturni genocid, odnosno u slučaju njihove pobjede namjera prikriivanja činjenice da su tamo ikada živjeli Hrvati katolici. To je bilo osobito lako zaključiti jer su Srbi tu taktiku primjenjivali u istočnoj Bosni gdje su sustavno srušili sve džamije tvrdeći da tamo nikada nije bilo muslimana (danas Bošnjaka). Glede Bošnjaka, oni su svojom sebičnošću naškodili sami sebi (a posredno i Hrvatskoj), time što su sa spiskova žrtava genocida izostavili Hrvate katolike, pa ispada da protjerivanje Hrvata iz Posavine nije dio genocidnoga plana. To im je onemogućilo priznavanje genocida na cijelom području Bosne i Hercegovine.

Za dokazivanje da je Srbija i njezina vojska bila organizator i zapovjedni centar za sve akcije u tzv. "Krajini" i da su svi "krajinski" oficiri bili na srbijanskom platnom spisku moglo se je upotrijebiti svjedočenje potpukovnika srbijanske vojne obavještajne službe **Slobodana Lazarevića** koji je već tamo sve detaljno ispričao. On je, naime, cijelo vrijeme radio na području "republike srpske krajine" i bio oficir za vezu sa srbijanskom obavještajnom službom. Dokaza je dakle bilo obilje (posrednih i neposrednih), a mnogi su bili zarobljeni nakon "Bljeska" i "Oluje" kojima sami Srbi dokazuju svoju ovisnost o Srbiji, njezinoj vojsci i drugim institucijama.

Sve je to nedovoljno ili nikako iskorišteno, što je osobito jasno ako se zna da su visokopozicionirani hrvatski političari **Vesna Pusić** i **Ivo Josipović** u više navrata izjavljivali kako tužba nema šanse i kako ju treba povući. No spomenuto dvoje, unatoč svojim veleizdajničkim aktivnostima nisu odgovorni za već ranije obavljenu aboliciju koja je provedena pod raznim vladama još od vremena Tuđmana, kojima smo mi sami praktično oslobodili zločince svake odgovornosti.

S obzirom na sve to, ničem boljem nismo se ni mogli nadati u ovom procesu. Na kraju, nakon što nismo dobili tužbu za genocid, jedino što nam još preostaje je izmjena ili suspenzija Zakona o aboliciji, kako bismo mi sami mogli privesti pravdi zlotvore ili u najgorem slučaju natjerati ih da pobjegnu u neku državu za koju smatraju da će ih zaštititi. Time ih možemo barem maknuti s ulica kojima hodaju njihove žrtve, ali i drugi Srbi koji nisu zločinci, a kojima je zbog toga neugodno, ali ne mogu ništa sami poduzeti. Na poslijetku, jedino ćemo tako djelotvorno pokazati svima, a osobito Srbiji, da se zločin ne isplati. Ako to ne pokažemo vrlo jasno, Srbija će ponoviti agresiju, što neki njihovi iskreniji političari i otvoreno najavljuju.

KAO DA JE TRČALA S "RUKSAKOM" NA LEDIMA

Teško je procijeniti je li ikada do sada jedna godina počela iz takve ekonomske dubine kao ova. Proračunski deficit smanjen je prošle godine "alkemijom" za 3,5 milijarde kuna tako da je negdje sakriven i čeka neku slijedeću Vladu da ju udari po glavi (i s njome sve nas). Jednako tako "čudotvorno" je nestalo s burze više od 100.000 nezaposlenih koji će se također pojaviti kad netko koliko-toliko normalan dođe na vlast. I tako je u svim segmentima društva.

No narod se ne da zavarati, pa je jasno odlučio da više ne želi trpjeti bljedolikog "druga" u predsjedničkoj fotelji. Razlika od jednog postotka izgleda mala, ali treba se prisjetiti svih trikova koje je komunistički lisac primijenio u prošloj godini. Praktički je cijelu godinu iz svog ureda vodio kampanju koje "nema", pa je to izgledalo kao da jedna momčad igra "utakmicu", dok druga ne smije niti ući na teren. Pa i kada je službena kampanja počela, svi moćni mediji pod njegovim nadzorom "drukali" su za njega krijući od naroda sve ono što bi njemu moglo škoditi, a osobito činjenicu da ga je etičko sudište osudilo zbog veleizdaje. To je ujedno bila prva i do sada jedina takva presuda. Sakrio je i fotografiju na kojoj Obama i Cameron "zaljubljeno" bulje u Kiolindu, a ona, svjesna tih pogleda, očito uživa u opuštenoj zafrkanciji s njima. Razumljivo je da je bljedoliki zbog toga "pošizao", jer dok je on bio u Americi, Obama ga nije htio ni pozdraviti, nego ga je "proslijedio" potpredsjedniku Bidenu.

Na biračkim spiskovima je još uvijek bilo, unatoč tome što je pao onaj sramotni broj od 4,5 milijuna birača, oko 250.000 "mrtvih duša", dakle toliko "birača" je bilo više nego punoljetnih hrvatskih državljana. S tako brojnom grupacijom uvijek je moguće raditi muljaže, osobito ako se zna da su za Josipovića "navijali" i "Gong", pa i sam DIP. Uza sve to dopušteno je ponovo da Srbi glasuju "autobusima". Ljudi koji ne žive u Hrvatskoj glasovali su tamo ne samo u mjestu u kojemu ne žive, nego i u državi u kojoj ne žive. A sjetimo se kako se na Hrvatima "trenira strogoća" i to u našoj kući. S obzirom na sve te okolnosti pravo je čudo da je Kolinda Grabar Kitarović uopće bila opasna protivnica, a pogotovo pobjednica.

Posebno je važno da je nova predsjednica pobjedu osigurala kod kuće, pa glasovi iz dijaspore nisu bili odlučujući. Međutim, mogli su biti. Zato je Vlada, kao kompa bivšeg predsjednika, svojim zakonima gotovo potpuno onemogućila glasovanje Hrvatima izvan Domovine, znajući da tamo nema nikakvih šansi za neki veći broj glasova.

Na poslijetku, zanimljivo je pitanje – zašto Hrvati u inozemstvu stalno glasuju za "desne". Jesu li to neki specijalni ljudi ili Hrvati "de luxe"? Jesu li samo "desničari" izvan Hrvatske? Naravno da nisu. To su obični ljudi slični nama "unutra". Razlika je samo u dostupnosti informacija. "Dijasporci" čitaju, slušaju i gledaju sve što žele, a "domaći" u većini to čine samo s mainstream (najvećim) domaćim medijima, koji su već dugo pod kontrolom neokomunista. Naravno da onaj tko njima vjeruje glasuje bez razmišljanja za likove kao što su Mesić i Josipović. Nakon svega je jasno da je pobjeda Kolinde Grabar Kitarović jednaka kao da atletičar koji nosi "ruksak" na leđima pobijedi onoga koji ne nosi ništa.

NISKE IGRE S VISOKOM ULICOM

Pobjeda protivnice toliko je šokirala "lijeve", da se u prvi mah nisu mogli snaći. Jedni su plakali, drugi lupali šakama o zid, treći razbijali stvari i sl. Prvi se je pribrao sam gubitnik i pristojno čestitao predsjednici. Ali odmah nakon toga započeo je s igrama podmetanja pobjednici.

Najprije je **Sandra Petrović-Jakovina**, "gospođa ministarka" koja se je naglo vinula u političke visine otkad je u vezi, pa onda i u braku s ministrom, osporila pobjednici pobjedu zato jer bi tobože i nevažeci listići ušli u brojanje, pa bi broj pozitivnih listića bio manji od 50%. Ideja je bila jasna. Ako se samo pokrene kotač postupka kod Ustavnog suda, novog brojanja itd, proći će mjeseci i odgađa se inauguracija predsjednice. Nakon što je nekoliko pravnih stručnjaka reklo da je ta ideja potpuno neosnovana, od nje se je tobože ogradio i bivši.

Drugi pokušaj odgode inauguracije bio je najbizarniji. Iz policije je procurila informacija da se radi plan za "preseljenje" prosvjednika u Savskoj cesti, dakle plan brutalnog napada na invalide u šatoru. U slučaju da branitelji "popuše" i masovno dođu u obranu šatora, doći će do nereda i onda Milanović kao jedini operativni "šef" preuzima stvar u svoje ruke, dobija od parlamenta posebne ovlasti, odgađa inauguraciju, "preuređuje" zakone i sudove, raspisuje izvanredne izbore i pobjeđuje s dvotrećinskom većinom, pa onda mijenja Ustav pretvarajući predsjednicu u fikus, a možda bi je i uhitio. Time postaje diktator kojega se može rušiti jedino uz potoke krvi.

Doista dobra ideja. Ali – branitelji su se pokazali kao mudri i iskusni ljudi i nisu nasjeli.

Nakon toga dolazi do neviđenog nasilja nad nekretninama. Milanović "ekspresno" seli ured predsjednika u Visoku ulicu i to bez da je to itko zatražio. Zapravo "seli" Josipovića, ne bi li onemogućio novoj predsjednici početak tada i zbog sigurnosti i zbog karaktera dvorca u Visokoj. Uzgred, neki tajni dokumenti bi se mogli "zagubiti" i to baš oni koji bi mogli teretiti veleizdajnika.

Možda bi se sve tako i provelo da se nije umiješao NATO, jer i njihovi su dokumenti spremljeni u predsjedničkom sjedištu. Novoj predsjednici ujedno je oduzeo i razne druge objekte kojima se je do sada služio predsjednik. A koliko je koštao taj luksuz nitko ne objašnjava. Nakon tri propala pokušaja zaustavljanja nove predsjednice očekuje se inauguracija, ili će do tog datuma Josipovićeви "genijalci" smisliti neki novi trik.

BRUTALNO POKUŠAVAJU ZAUSTAVITI ISTINU

Poznato je da su neka zanimanja opasna jer se suprotstavljaju negativcima. To su policajci, sudci, aktivisti ekoloških udruga, ponekad i političari i novinari. Sada imamo novu pojavu. Opasno je biti povjesničar, naravno ako si hrvatski povjesničar. Radi se naravno o čovjeku imenom **William Klinger**, hrvatskom povjesničaru rođenom u Rijeci, podrijetlom iz Pakraca, a živio je u Italiji, koji je nedavno ubijen u New Yorku. Bio je specijalist za Jugoslaviju u doba Tita, o čemu je javno govorio u Americi.

Prema policiji, ubio ga je "prijatelj" imenom **Alexander Bonich**. Nije opljačkan. Neki pričaju da je u pozadini neki sukob zbog zemlje. To neodoljivo podsjeća na brutalno hladnokrvno ubojstvo najboljeg hrvatskog sportaša svih vremena

Matije Ljubeka

kojeg je hladnokrvno ubio "šogor zbog zemlje" i to samo nekoliko dana prije izbora za Hrvatski olimpijski odbor za čijeg predsjednika je nekoliko mjeseci kasnije (da se Hrvati ne dosjete) izabran mason i jedan od najgorih premijera u povijesti

Zlatko Mateša

i ostao tamo "za sva vremena".

Ovaj put je nešto drukčije. Srbi i njihovi pomagači Jugoslaveni raznih izvora desetljećima su u

Americi pisali i "betonirali" povijest odnosno istoriju na Balkanu, naravno po njihovoj mjeri, dakle lažnu. I dok se je u Hrvatskoj mnogo toga saznalo i mnogo knjiga napisalo, ne daj Bože da Amerikanci saznaju da je sve što su do sada slušali i čitali o Titu i Jugoslaviji bila dobro zapakirana laž. I zbog toga su okrutno ubili mladog čovjeka koji je bio oženjen i otac dvoje djece. Ubivši njega nadaju se da su ubili istinu. Ali njegova krv još će brže prokrčiti put istini do američkih domova. William je hrvatski mučenik, jedan u nizu boraca za istinu.

JE LI USTAVNI SUD KOLEKTIVNI KRALJ?

Mučke s Ustavnim sudom nemaju granice. Sada toj instituciji šalju i "na ocjenu" i referendum o auto-cestama. No glavno je pitanje zašto se Ustavnom sudu uopće daje pravo da ocjenjuje odluke naroda? Ako ima, onda time ruši sam Ustav, jer tamo stoji: **"U Republici Hrvatskoj vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu kao zajednici slobodnih i ravnopravnih državljana. Narod ostvaruje vlast izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem"**.

Ako dakle vlast pripada narodu, onda nitko nema pravo "ispravljati narod", jer time krši Ustav, odnosno ilegalno mijenja Ustav proglašavajući da Ustavni sud ima vlast iznad naroda, tj. da je neka vrsta "kolektivnoga kralja apsolutista". Tako je Ustavni sud jednom već prekršio Ustav kad se je radilo o ćirilici, jer navodno se ne smiju održavati referendumima koji zadiru u ljudska prava. U tom slučaju nitko nije zadirao u ljudska prava, što je i dokazano. Međutim čak i da jest, Ustavni sud ne smije rušiti volju naroda, jer onda narod više nema vlast, nego Ustavni sud.

Da karikiramo do kraja. Narod ima pravo biti glup. Ima pravo donositi loše i krive odluke. Ima pravo ukinuti Ustavni sud. Ima pravo ukinuti Ustav. Ima pravo ukinuti vlastitu državu i ući u ropstvo nekom drugom, što je u povijesti hrvatski narod i činio. Narod ima pravo činiti što hoće, ali demokratski, referendumom.

Kada netko, pa bio to i Ustavni sud, glumi "tutora" glupom narodu kojega treba učiti kako se odlučuje, onda je to put ka diktaturi, vrlo opasan put. To je osobito opasno kada se većini nameće volja manjine (ćirilica), a sada se narodu nameće da mora po svaku cijenu pristati na rasprodaju strateškog bogatstva kojega smo svi platili (auto-cesta), da bi nesposobna neokomunistička grupica na vlasti financijski zakrpala svoj mandat nekoliko mjeseci duže, a posljedice će trajati do kraja života nas koji smo "malo stariji".